

عنوان مقاله:

مقایسه محاربه با مفاهیم مشابه

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه مقارن، دوره 1، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی اکبر فرح زادی

سید کامران فتح اللهی

خلاصه مقاله:

یکی از حدود الهی، حد محاربه است و آن اجرای یکی از این چهار مجازات می باشد: قتل، صلب (سه روز زنده به صلیب بستن)، قطع دست و پا از دو جهت مخالف، و نفی بلد. مستند و مبنای اجرای یکی از چهار مجازات مذکور، آیه 33 سوره مائده می باشد. مطابق روایات و آرای فقها، محارب کسی است که به قصد ایجاد رعب و وحشت در مردم، دست به اسلحه ببرد و از این طریق مرتکب افساد در روی زمین گردد. برخی فقها در تعریف و تعیین مصداق محاربه، در اثر تشابه آن با برخی مفاهیم همچون: افساد فی الارض، بغی، راهزنی و سرقت، این عناوین را بر عنوان محاربه حمل نموده و آنها را به یک معنا در نظر گرفته اند. گرچه مفاهیم مذکور مصادیق مشترکی هم دارند، اما این به منزله وحدت معنا و مفهوم آنها نمی باشد. دلیل این مطلب نصوص شرعی و اغلب منابع فقهی معتبر امامیه و اهل سنت است.

کلمات کلیدی:

محاربه، محارب، افساد فی الارض، بغی، قطع طریق، سرقت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/857179>

